

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/56/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414201844
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5414201844.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: SECAPITAL S.a.r.l., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské veľkovojsvodstvo, zastúpená Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom v Martine, Jilemnického 4012/30, IČO: 36715352, proti žalovanej: B. G., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom K. B. XXX, bývajúca B..G.. XX N. O., F. M. D., D., S., zastúpená JUDr. Róbertom Slamkom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, v konaní o zaplatenie sumy 438,65 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 386,23 eura s 8,5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 13.06.2013 až do jej zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamieta.

III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanej náhradu pomernej časti trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 71,96 eura a ďalších trov vo výške 19,76 eura, ktorú je žalovaná povinná zaplatiť zástupcovi žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou na tunajší súd dňa 30.04.2014 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 438,65 eura s 8,5 %-ným ročným úrokom z omeškania za obdobie od 13.06.2013 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že žalobca (správne Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovaná uzatvorili 30.05.2006 Zmluvu o pôžičke evidenčné číslo 6008926 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá celková suma pôžičky 2.962,23 eura na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 64,40 eura. Do dnešného dňa z nej žalovaná uhradila 2.576,- eur. Vzhľadom na to, že porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom - výzvou pred podaním žaloby z 12.06.2013 vyzval žalovanú k úhrade celej dlžnej sumy. Do dnešného dňa žalovaná dlžnú sumu neuhradila. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou 07.03.2013 podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) medzi Consumer Finance Holding, a. s., ako postupcom (ďalej len „postupca“) a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca pohľadávku voči žalovanej vrátane príslušenstva na žalobcu. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 438,65 eura s tým, že žalobca si zároveň uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania.

Podaním zo 16.06.2014, doručeným súdu 18.06.2014, žalobca prostredníctvom zástupcu uviedol, že pôvodný veriteľ poskytol žalovanej pôžičku vo výške 1.991,64 eura, ktorú sa žalovaná zaviazala

uhrádzať riadne a včas v dohodnutých mesačných splátkach vo výške 64,40 eura. Celkový počet splátok bol 46, pričom v čl. 6 bod 6.2 Všeobecných obchodných podmienok pôžičky poskytnutej postupcom (ďalej len „VOP“) je uvedené, že pokiaľ nie je v zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Celková suma úveru je 2.962,23 eura, sú v nej zahrnuté celkové náklady spotrebiteľa (uvedené v čl. III. zmluvy). Žalovaná do dňa podania žaloby uhradila spolu sumu 2.576,- eur (označené ako stĺpec „úhrada“ bez položky predaj pohľadávky). Žalovaná mala ku dňu podania žaloby uhradiť žalobcovi sumu 2.962,23 eura (označené na konci výpisu - prehľad splátok a úhrad ako stĺpec „splátka“), zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky, ktorú si zmluvné strany v prípade porušenia povinností dohodli v zmysle VOP - čl. 12, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ktorú žalobca požaduje v sume 53,62 - 1,20 = 52,45 eura (označené na konci výpisu ako stĺpec „pokuta“). Žalobca žiada zmluvnú pokutu len ku dňu 28.02.2013 a nie aj tú, ktorá bola pripočítaná po tomto dni. Celkom dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje 438,65 eura - istina plus zmluvná pokuta mínus prijaté úhrady (2.962,23 + 52,42 - 2.576).

Spolu s ďalším podaním zo 04.09.2014 zástupca žalobcu predložil dohodu o uznaní dlhu z 10.06.2010, ktorou žalovaná písomne uznala svoj záväzok čo do dôvodu a výšky a zároveň sa zaviazala, že dlh zaplatí.

Podaním zo 16.03.2015 k vznesenej námietke premlčania zástupcom žalovanej na pojednávaní dňa 20.10.2014 uviedol, že v zmysle dohody o uznaní dlhu z 10.06.2010 žalovaná písomne uznala svoj záväzok čo do dôvodu a výšky, ktorý v čase uznania premlčaný nebol. Zároveň sa zaviazala, že dlh zaplatí. Poukázal na § 110 ods. 1 OZ. Platným uznaním dlhu prechádza dôkazné bremeno z veriteľa na dlžníka, ktoré zakladá domnienku existencie dlhu v dobe jeho uznania, čím sa posilňuje pozícia veriteľa, pretože nemusí dokazovať vznik dlhu, ani jeho trvanie v dobe, kedy k uznaniu došlo. Na základe uvedeného nie je podľa žalobcu dôvodná vznesená námietka premlčania. Podpis žalovanej na dohode o uznaní je identický s podpisom na zmluve.

Napokon v podaní z 08.04.2015 na výzvu uviedol, že zmluva bola vypovedaná 20.04.2010, žalovaná dlžný zostatok nevyplatila v dôsledku čoho jej bola 14.05.2010 systémom vygenerovaná Dohoda o uznaní dlhu a jeho splácaní, ako možnosť uhradenia dlhu v splátkach. Predmetná dohoda jej bola zaslaná obyčajnou poštou. Zároveň predložil kópiu VOP podpísaných žalovanou, čo dokazuje, že sa s ich znením oboznámila. Doručenkou o doručení VOP žalobca nedisponuje, keďže tie si žalovaná prevzala pri podpise zmluvy. V zmysle zmluvy - čl. VII. - Vyhlásenia klienta, je vyhlásenie klienta, kde sa uvádza, že riadnym vyplnením a podpísaním predmetnej zmluvy všetkými stranami uzavrel postupca so žalovanou zmluvu o pôžičke, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú aj VOP. Zmluvné strany vyhlásili, že si zmluvu vrátane jej súčastí prečítali a ako dôkaz pripojili svoje podpisy.

Zástupca žalovanej na pojednávaní 20.10.2014 žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že žalovaná nepopiera, že s právnym predchodcom žalobcu uzavrela zmluvu, na ktorú žalobca poukazuje. Táto pôžička bola z jej strany splatená, resp. ohľadne časti, v ktorej nebola splatená, vzniesol námietku premlčania. Podľa zmluvy bola posledná splátka splatná 20.04.2010 a žaloba bola na tunajší súd podaná až dňa 30.04.2014. Pokiaľ ide o žalobcom predloženú dohodu o uznaní dlhu a jeho splácaní, túto žalovaná podľa toho čo ho informovala, nepodpísala. V ďalšom konaní uviedol, že podľa neho je uzavretá zmluva neplatnou, a to z dôvodu, že táto odkazuje na všeobecné obchodné podmienky, ktoré neboli jej súčasťou a žalovaná tieto nepodpísala, teda zmluva je v dôsledku toho neurčitá. Ak potom podpísala uznanie dlhu, toto je neplatné, lebo uznanie záväzku sa týkalo záväzku z neplatnej zmluvy. V podaní z 18.03.2015 doplnil, že na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Co/311/2005-130 z 20.09.2006, ktorým zamietla rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č. k. 20C/46/2003-98 zo dňa 19.05.2005 je zrejmé, že zhodné prejavy vôle smerujúce k vzniku zmluvy vykonané účastníkmi sú právnymi úkonmi zakladajúcimi v zmysle § 2 ods. 1 OZ medzi nimi právny vzťah, z ktorého pre obe zmluvné strany vyplývajú určité práva a povinnosti. Ak nedôjde k zhode vôle (konsenzu) zmluvných strán (subjektov) o obsahu zmluvy, prijatie návrhu tým nenadobudne účinnosť (§ 43c ods. 2 OZ) a nedôjde ani k uzavretiu zmluvy. To isté sa týka aj zmluvy o pôžičke, z ktorej účastníci sú nositeľmi práv a povinností vyplývajúcich zo VOP, osobitných podmienok a príslušných právnych predpisov. Nevyhnutným predpokladom platnosti každej zmluvy je však podpis konajúcej osoby, ktorá ním potvrdzuje stotožnenie sa s jej obsahom a pokiaľ túto náležitosť sporná zmluva neobsahuje, nemôže dôjsť k platnému a účinnému uzavretiu akejkoľvek zmluvy (§ 40 ods. 3 OZ).

Žalovaná vo výpovedi na pojednávaní dňa 18.03.2015 potvrdila, že s právnym predchodcom žalobcu uzatvorila zmluvu o poskytnutí pôžičky, ktorú aj splácala. Po čase na to aj zabudla, lebo keď dosplácala, tak sa nikto neozval, že by ešte niečo nemalo byť splatené. Požičala si na Triangel pôžičku 60.000,- Sk, teda okolo 2.000,- eur a nie tak, ako žalobca uvádza v žalobe, že pôžička mala byť 2.962,23 eura, teda takmer 3.000,- eur. Keď si to porátala, koľko zaplatila, tak zaplatila 2.576,- eur, čo aj samotný žalobca potvrdzuje v žalobe. Pokiaľ ide o uznanie dlhu, nevylučuje, že takúto listinu mohla podpísať, ale už si vôbec nepamätá, za akých okolností, či jej takýto papier prišiel poštou alebo niekto s takýmto papierom za ňou prišiel. Zdá sa jej však, že keď bola raz doma, tak za ňou prišiel nejaký pán s tým, aby mu niečo podpísala. V minulosti podnikala a keď ju dotýčny informoval, že má v ich spoločnosti nejaký dlh, že oni odkúpili záväzky, pričom jej nepovedal, odkiaľ ten záväzok mal pochádzať, teda že by mali odkúpiť záväzky z Trianglu, tak asi to potom podpísala. Nevie, či ten pán, ktorý bol taký veselý a mal také zvláštne spôsoby, bol za ňou práve v súvislosti s týmto prípadom. Povedal jej, že len tuto sa to podpíše, že viete ako to chodí. Ona vtedy robila na záhrade. Keby ju informoval, že to bolo z Trianglu, tak by mu povedala, že má všetko splatené. V tom období mala viacero dlhov, lebo stavali dom. Nevedela, čoho sa to uznanie dlhu týkalo. Myslí si, že pri uzatváraní zmluvy jej neboli predložené žiadne VOP. Prvýkrát tie VOP videla až u jej právneho zástupcu, ktorý jej ich ukázal. Dovtedy takéto podmienky nevidela. Má dve dioptrie, ale vôbec ich nedokáže prečítať a na týchto obchodných podmienkach nie je jej podpis. Na zmluve - žiadosti o poskytnutie pôžičky je jej podpis. Ani ona nechápe, prečo podpísala uznanie záväzku. Nevie o tom, že by mala uznanie dlhu a jeho splácanie posielat' poštou. Navyiac na adresu nejakého subjektu, ktorý ani nepoznala. Keby to mala takto robiť, asi by jej vtedy doplo, že je to niekto koho nepozná, tak prečo by mala posielat' na cudziu adresu uznanie nejakého dlhu. Teraz, keď nad tým rozmýšľa, tak si myslí, že to bol práve ten pán, ktorý prišiel na záhradu ku nej s tým papierom s tým uznaním dlhu a jeho splácaním, ktorý podpísala. Nekonala úmyselne tak, že by nechcela splatiť svoj dlh. Spoločnosti, od ktorej si zobrala úver, resp. pôžičku, vrátila všetko to, čo si požičala, plus niečo zaplatila aj navrch.

V súdenom prípade ide o spor s medzinárodným prvkom (žalobca je subjekt majúci sídlo na území iného členského štátu EÚ). Právomoc tunajšieho súdu v tejto veci je daná s poukazom na článok 16 bod 2 v spojení s článkom 15 bod 1 písm. b) Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000.

Vykonaným dokazovaním pozostávajúcim okrem výpovede žalovanej z oboznámenia podstatného obsahu listinných dokladov založených v spise mal súd preukázané, že medzi postupcom a žalovanou došlo dňa 30.05.2006 k uzavretiu zmluvy o poskytnutí pôžičky č. zmluvy XXXXXXXXXXXX. Žalovanej bola poskytnutá na podklade zmluvy pôžička 60.000,- Sk (1.991,64 eura), ktorú sa zaviazala splácať v 46 mesačných splátkach po 1.940,- Sk (64,40 eura) z bežného účtu. V tejto súvislosti žalovaná správne poukázala na nesprávnosť údajov v žalobe ohľadne výšky poskytnutej pôžičky (uvedenej v žalobe sumou 2.962,23 eura). Suma 2.962,23 eura v skutočnosti predstavuje sumu, ktorú sa celkovo žalovaná zaviazala splatiť spolu s navýšením (1.940,- Sk x 46 splátok = 89.240,- Sk, resp. 2.962,23 eura). V zmluve bola uvedená RPMN vo výške 10,43 %. Nebolo medzi účastníkmi sporné, že žalovaná na záväzok vyplývajúci z uzavretej zmluvy celkovo splatila 2.576,- eur (po zaokrúhlení, keď presne to bolo podľa doručeného prehľadu splátok a úhrad 2.575,95 eura - č. I. 7 - 8), teda rozdiel medzi splatenou sumou a sumou, ktorú sa zaviazala uhradiť postupcovi predstavoval čiastku 386,23 eura, ktorú si žalobca uplatnil v tomto konaní titulom nesplatené pôžičky, ako je to zrejmé aj z podania zástupcu žalobcu zo 16.06.2014, z ktorého vyplýva, že zvyšok žalovanej istiny predstavuje zmluvnú pokutu uplatnenú v sume 52,42 eura. V časti VI zmluvy - vyhlásenie klienta je o. i. obsiahnuté prehlásenie žalovanej, že sa pred podpisom zmluvy oboznámila s VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, že tieto prevzala, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaviazala sa ich dodržiavať. Podľa žalobcu žalovaná obdržala VOP pri podpise zmluvy. Nebolo sporné s ohľadom na výpoveď žalovanej (hoci pôvodne zástupca žalobkyne, a to na pojednávaní 20.10.2014 tvrdil opak), že žalovaná dňa 10.06.2010 podpísala dohodu o uznaní dlhu a jeho splácaní, obsiahnutú na listine podpísanej ešte postupcom ako pôvodným veriteľom 14.05.2010 (ďalej len „dohoda“). Zo spôsobu vyhotovenia danej listiny, datovanej k 18.05.2010, na ktorej v pravom hornom rohu je pečiatka dátumu 14.06.2010, v texte ktorej je obsiahnutá požiadavka postupcu pre prípad, ak by jej adresát akceptoval v nej obsiahnutý návrh postupcu na uzavretie dohody zasielanej dohody o uznaní dlhu a jeho splácaní, aby ju doručil postupcovi obratom, najneskôr do 15.06.2010 na adresu prevádzky postupcu v Poprade, Bernolákova 17, možno usudzovať, že daná listina bola žalovanej zasielaná poštou na jej adresu M. G., K. B., teda súd nemal preukázané (s ohľadom na výpoveď žalovanej - jej nekonkrétne a neurčité vyjadrenia, že to uznanie možno podpísala vtedy, keď bol za ňou doma nejaký pán s čudnými spôsobmi, hoci nevylúčila, že dotýčny za ňou mohol byť aj v súvislosti s iným záväzkom, keďže v tom období mala viacero dlhov), že by daný list postupcu obsahujúci dohodu

o uznaní dlhu a jeho splácaní mal byť žalovanej zasielaný inak ako poštou ako to tvrdil postupca a čo napokon nebolo ani len tvrdeniami žalovanej jednoznačne vylúčené. Súd teda nemal preukázanú žiadnu takú okolnosť, ktorá by mohla mať negatívny vplyv na rozhodovací proces žalovanej (čo do slobody ňou prejavenej vôle) pri uzatváraní dohody (o uznaní dlhu a jeho splácaní). Napokon v jeho spodnej časti vľavo je ešte tým istým písmom ako podpis žalovanej a uvedenie miesta a dátumu podpisu dohody žalovanou napísané „Ďakujem“. Z uvedeného možno usudzovať, že dohoda po podpise žalovanou sa následne dostala do dispozičnej sféry postupcu, s ktorým bola žalovaná v zmluvnom vzťahu práve tak, že ju postupcovi žalovaná zaslala poštou. Z dohody (jej bodu 1) vyplýva, že žalovaná uznala čo do dôvodu a výšky svoj záväzok zo zmluvy (č. 6008926) voči postupcovi vo výške 386,23 eura a denného úroku z omeškania vo výške 0,05 % z istiny odo dňa márneho uplynutia lehoty stanovenej v predžalobnej upomienke. Túto pohľadávku sa žalovaná zaviazala uhradiť v 6 mesačných splátkach po 64,37 eura splatných k 20. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky 20.06.2010, pričom výška poslednej splátky bude dlžníkovi z dôvodu denného úročenia oznámená na t.č. XXX/XXXXXXXX (bod 2). Podľa bodu 4 dohody v prípade, ak si dlžník nesplní svoje povinnosti uvedené v dohode riadne a včas, stáva sa splatnou celá pohľadávka špecifikovaná v bode 1 dohody, a to dňom splatnosti prvej dohodnutej splátky.

V prejednávanej veci súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala vplyv na platnosť či už uzavretej zmluvy (o pôžičke) alebo následnej dohody (o uznaní dlhu a jeho splácaní), ktorú nepochybne žalovaná podpísala ešte v čase, keď žalovanou uznávaná pohľadávka zo zmluvy ešte premlčanou nebola. Platným uzavretím dohody začala ohľadne uznaného nároku plynúť nová 10-ročná premlčacia doba (§ 110 ods. 1 veta druhá OZ), plynúca odo dňa splatnosti prvej splátky (20.06.2010) a súčasne v zmysle § 558 OZ k založeniu vyvrátiteľnej právnej domnienky, že dlh v čase uznania trval. Hoci možno súhlasiť s tvrdením žalovanej strany, že Všeobecné obchodné podmienky pôžičky postupcu (ďalej len „VOP“) sú písané tak malým písmom, ktoré je pre svoju veľkosť voľným pre väčšinu ľudí nečitateľné (len v rámci nich bola pritom pod VII označenej ako „Zmluvné sankcie“ obsiahnutá zmluvná pokuta), z uvedeného „nedostatku“ nemožno vyvodzovať absolútnu neplatnosť samotnej zmluvy o pôžičke, teda pokiaľ ide o dojednanie vzájomných práv a povinností obsiahnutých priamo v zmluve, podľa ktorej sa žalovaná zaviazala vrátiť žalobcovi celkovo 2.962,23 eura a ku dňu podania žaloby táto uhradila len 2.576,- eura. Zmluva ohľadne žalovaného nároku na vrátenie dojednanej pôžičky po navýšení o dojednanú odplatu, je v danej časti (bez ohľadu na znenie VOP) dostatočne určitá a zrozumiteľná. Naviac žalovaná nepreukázala opak toho, čo potvrdila svojim podpisom na zmluve, ktorým potvrdila o. i. aj prevzatie VOP pri uzatvorení zmluvy, ktoré žalobca doručil aj s podpisom, o ktorom tvrdil, že je podpisom žalovanej. V zmluve, ktorá bola uzavretá v písomnej forme, ako už bolo uvedené je obsiahnutý údaj o výške RPMN, pričom nedostatok len uvedeného údajja sankcionoval zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v § 2 písm. g) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v znení účinnom do 30.06.2006) - ďalej len „ZoSÚ“ bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru.

Preto súd žalobe ohľadne časti žalovanej istiny vo výške 386,23 eura predstavujúcu sumu doposiaľ nesplatennej pôžičky (spolu s dohodnutým navýšením), ktorý záväzok žalovaná platne uznala čo do základu a výšky dňa 10.06.2010, ktorého účinky nastali najneskôr dňa 14.06.2010, kedy uznanie podpísané žalovanou bolo doručené postupcovi, vyhovel, keď súčasne mal preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v dôsledku uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretou 07.03.2013 medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a žalovaným ako postupníkom v spojení s jeho prílohou obsahujúcou menný zoznam postupovaných pohľadávok.

Zároveň z priznanej sumy priznal žalobcovi s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy úrok z omeškania v uplatnenej výške za uplatnené obdobie, počas ktorého bola žalovaná v omeškaní s jej zaplatením, ktorého výška neprevyšuje výšku zákonných úrokov z omeškania.

Vo zvyšnej časti žalobu z dôvodu dôvodne vnesenej námietky premlčania zamietol. Zamietajúci výrok sa teda dotýka tej časti predmetu konania, ktorú predstavovala uplatnená zmluvná pokuta spolu s príslušenstvom, nakoľko predmetom uznania dlhu nebol nárok na zmluvnú pokutu. Podľa zmluvy mala žalovaná svoj záväzok splatiť v 46 mesačných splátkach s tým, že prvá splátka bola splatná 20.06.2006 (čl. III. VOP) a potom posledná bola splatnou 20.04.2010. Postupca bol v zmysle čl. VII písm. b) bod 1 VOP oprávnený účtovať zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej čiastky, ak sa klient dostal do omeškania so zaplatením jednotlivých splátok, pričom v 30-ty deň po dobe splatnosti sa dlžná splátka zvyšuje

o uvedenú zmluvnú pokutu. V danom prípade mal naposledy vzniknúť veriteľovi nárok na zmluvnú pokutu dňom 20.05.2010 v súvislosti s omeškaním s úhradou poslednej splátky, keď s úhradou ďalších (predchádzajúcich) splátok sa mala žalovaná dostať do omeškania už skôr a teda už skôr mal vzniknúť v súvislosti s ich nezaplatením aj nárok veriteľa na zmluvnú pokutu. Ak si žalobca uplatnil uvedený nárok na súde až dňa 20.04.2014, stalo sa tak nepochybne po uplynutí trojročnej premlčacej doby plynúcej odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ), keďže na jej plynutie nemalo žiadny vplyv uznanie záväzku žalovanou, ktorého predmetom zmluvná pokuta nebola. Ohľadne uplatnenej zmluvnej pokuty súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu sa zástupca žalobcu v podaní zo 16.06.2014 odvoláva na dátum 28.02.2013, ku ktorému si mal uplatňovať danú zmluvnú pokutu, keď ako už bolo uvedené, najneskôr mala byť splatnou zmluvná pokuta v súvislosti s omeškaním žalovanej s úhradou poslednej splátky, a to ku dňu 20.05.2010. S ohľadom na dôvod zamietnutia žaloby v danej časti súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa tým, či uplatnený nárok na zmluvnú pokutu nemá základ v neprijateľných zmluvných podmienkach. Podľa názoru súdu otázku premlčania nároku z predmetnej zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej je potrebné posudzovať podľa OZ. Súd ohľadne tohto právneho názoru poukazuje na početnú judikatúru súdov vyššieho stupňa, napr. na závery Krajského súdu v Žiline vyslovené v rozsudkoch sp. zn. 11Co/573/2014-118 zo dňa 26.01.2015, sp. zn. 10Co/474/2014-94 zo dňa 27.11.2014, sp. zn. 5Co/627/2014-140 zo dňa 18.11.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 23.11.2011 sp. zn. 17Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013 sp. zn. 6Co/218/2012, sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, rozhodnutie NS SR z 25.01.2011 sp. zn. 5 MCdo 20/2009... Na zmluvy uzavreté podľa ZoSÚ, pod ktorý spadá predmetná zmluva, sa subsidiárne vzťahuje OZ. To, že by uplatnený nárok nemal mať základ v spotrebiteľskej zmluve nemožno usudzovať len z toho, že žalovaná bola v zmluve označená ako živnostník (a táto skutočne v tom čase aj mala živnosť), nakoľko zo zmluvy nevyplýva, že by jej mala byť poskytnutá pôžička práve (výlučne) na výkon jej zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 3 ods. 2 ZoSÚ). Spotrebiteľský vzťah je regulovaný osobitnou právnou úpravou - predovšetkým ZoSÚ a ustanoveniami OZ. Ide teda o typický občianskoprávny vzťah. V prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu občianskoprávnu a nie podnikateľské právo. Aplikácia nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský vzťah vrátane premlčania, by poukazom na § 54 ods. 1 OZ znamenala zhoršenie postavenia spotrebiteľa.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že priznal žalobcovi majúcemu prevažný úspech vo veci, proti žalovanej právo na náhradu ich pomernej časti. Z celkového predmetu konania, ktorý po vyčíslení uplatnených úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 507,09 eura, mal žalobca úspech v rozsahu 446,49 eura (po vyčíslení priznaných úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku), t.j. v rozsahu 88 %, a vo zvyšnej časti (v rozsahu 12 %) bol neúspešný, teda jeho tzv. čistý úspech činí 76 %. Dôvodne vzniknuté a uplatnené trovy žalobcu v celkovej výške 120,69 eura pozostávajú z trov právneho zastúpenia 94,69 eura za 2 úkony právnej služby - 1/ príprava a prevzatie veci 02.01.2013, 2/ písomné podanie (žaloba) z 28.04.2014 (1 úkon á 31,53 eura + režijný paušál k úkonu 1/ vykonanému v r. 2013 vo výške 7,81 eura a k úkonu 2/ z r. 2014 vo výške 8,04 eura + 20 % DPH z odmeny a režijného paušálu). Pri ich vyčíslení súd postupoval podľa § 18 ods. 1, 3 v spojení s § 9, § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1 písm. c), § 14 ods. 1 písm. a), § 15 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase vykonania príslušného úkonu. Ďalšie trovy vznikli žalobcovi v súvislosti so zaplatením súdneho poplatku za podanú žalobu vo výške 26,- eur. Z takto vyčíslených trov právneho zastúpenia predstavuje 76 % priznaných 71,96 eura a z ďalších trov priznaných 19,76 eura. Žalobcovi priznané trovy je žalovaná povinná s poukazom na § 149 ods. 1 O. s. p. zaplatiť zástupcovi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).